

Nunjoči visi, kurie ten buvo, o juokas atsilepė čia toli laukuose. 6. Petys ma-
tė, koksai buvo mano gyvenimas. 4. Pasaom pažūrėti, kaip gražiai auga
žvėnelis. 8. Dautsai, ką jūs man paratyte. 9. Ko tėvas suvėciaus miestelin,
Jonas gerai nurvoti. 10. Visi, kas tik eina pro šalį, švilgčioja į mus.

1. Tu nerūnėsi, apgautėsi dėl tėvo, o kai kam atvėdo, kad naudos ieškai. 2.
Petrai, arai jau pamiršai, kaip aprašius vytaus užpėnai mus audroj išgelbėj
3. Nebrėdęs nėnėsi, ar aplū. 4. Jau ne šiandien, ne vakar ir nebe užvakar
šimona jam, Albinui šakniui, grūbiša, kad nebemota apvėnti. 5. Jau, zoder, visi,
kas gyvi, žasto dievonuose dūba. 6. Man ir pačiam neištai, kas čia davoos.
4. Petras žino, ko nori, ir savo pasieks. 8. Tu nėmkt širdin, ką aš sakau, ir neti-
kėt per daug mano žodžiais. 9. Tequ klounia, ko nori, tequ sako, ko nori.

Šalutiniai turinio ir pažyminio šaliniai

Nervėsi yra tokie siūlėliai (kuris) tekinėja (kai) baigiasi kartrybė.
Man visi pajitoma, (kad) ji noranda žodžio (kuris) apibūti (ka) jautia.
Vaikas buvo (kad) tikėjimui (kad) norėjau tėvų patį jį mubausti
Vėnagan žinaj, (kad) pavėlėj (kad) nepasirū ir plėnys bausmų priėmė vėnagai.
(Kas) nemėkerisija, tas ne iš tolo nepažįsta to jausmo.

1. Kvėcių darlin buvo toks gausus (kad) patėnto vietos sandėliuose. 1. (Koks) aklas, toks ir artojan. 3. Deon
buvo toks šaltas (kad) visi drebejėmi. 4. Daina buvo tolia (kad) visi jė pamigę. 5. Škardis buvo toks
stater, (jog) nindus nuo jė išyl stitum. 6. Vietovė buvo tokia kalvota, (kad) ~~šaltas~~ tiko tik karvėms
ganyti.

1. Štaciųs bahas buvo toks (kad) ^{silpnatis} nikan neįpėdė. 2. Visi suivėro; kaltininkas (kuris) kaktė
nuvėjė sau po nosimi. 3. Tautvydas (kuris) vedė nūlėpėdamas arary, jam pavėdė ardimauvė imo-
gus ^{pasaulijė} ^{šėmijė} 4. ūkininkas buvo ^{tolų} tūtingas, jog pinigų kaktė ne šikėnos kapėlyjė, o puodė. 5. Kainas
aplikė žinai, kad Daugilis pavėlėjęs Vinėi ūtė. 6. Žingėniai gėvėsi aišijė koridėkėijė, ku-
ris kaktė pavėdė be galo stėpas. 4. Kėlia žimė, tokia ir vasara. 8. Ta mintis, kuri ^{piemėnu} ^{antėnėnu}
tėp neištėsi sukoti man galvojė, dabar stėiga pavėdė aiški.

1. Štuba atsalyti į tavo laiško, kuriamė pašėi postarimo, kaip išgelbėti lepnėdę apsuotą
apėdėio kalnėj. 2. Nėt ir kėlis, kuvis, be abėjė, kustada vedė į šitą pavėšėj, vabėdėj,
šėvelj ir nylis tolimos karalystės, seniai jau išartas. 3. Švėtėine buvo tokia didelė,
jog apėlėjai matyti nei jėg kėntė, nei aplė. 4. Gėntė buvo pilna ilgų ir trumpų šė-
šėlų, kuriuos juđino ir drėkino ant aištų medinų stulpų pavėlėntos lempos. 5.
Tuojau pavėlėio kalbos, kad šivėrėgas mėgsta dailę, yra jė žimėvus. 6. Buvau
toks išdėjėj, nūlėps, jog būty mane ir apėdėj pavėlė. 4. To ošėulo kamėne
buvo 3 vėksai, kuriuos 3 dievai, pėrba medžio stėbai, stėvėj. 7. Kaktė nėbo nebe

šali, o rubiqun š kbič, kuc buvo įs kamb aruikas, škaunkėiai ir ilgai vėkė.

Šalutiniai Vietos ir laiko aplinkybės sakiniai

Šalutiniai vietos aplinkybės sakiniai atsako į klausimą kur? Prie pagrindinio sakinio šalutiniai vietos aplinkybės sakiniai jungiami prielinksmiu kur.

Antanukas eina, kur sidi meduti.

Kur eina? - kur sidi meduti.

Šalutiniai laiko aplinkybės sakiniai atsako į klausimus kada? kaip ilgi? kiek laiko? kurio metu?

Prie pagrindinio sakinio dažniausiai jungiami jungtukais kai, kol, kada, kartais - vs (tik)

Atliepiamieji kodžiciai: tol, ten, čia, visur, tada, tuomet.

Mokiniai mokėsi tol, kol suskambo stambulis.

Visi norėty motybs ten, kur nusiduoska namų darby.

Šalutiniai sakiniai ir išplestiniai aplinkybės namolapimos sinonimiškai.

Kai parėjau namo/parėjys namo

33

įydi apelis

1. Ten, kur visada šilta, visada ~~šilta~~. 2. Kur eisi, visur rasi upę dravę. 3. Paimkite

stides ir eilite ten, kur kalno upa snieguota. 4. Kur dažnai lija, ten želia vėsi žolė. 5. Visur, kur buvo

sniegp, šurmuliuo vatai.

Skrypa, sąlyga, kur ne kur, vis tiek, šalia, brustantis, stabtelėjo, knygynas, knyžkelė, teuldymai, ji rošiam, atiduosiam.

41

1. Mokiniai žlamėjo seras miltas, kai Myozapota įo pavėsin žėjo. 2. Kur dabary nebūvo, matėsi dangus ir žiūgijėlis. 3. Visada, kada man teldavo seriam kelianti per Monocių šemę, kisten opaudulys skrobodavosi į širdį. 4. Ten opa, kur mūsų nėra. 5. Kol dar apiedžiu pauščius, įs apjėmė man pėtilauo. 6. Baigana šile, kol parvep. 7. Kur lomose renniai vėnduo viliųp, šįtyt ledas kaip stildas melynave. 8. Vos tik praciūo, lapaitė išjėdo malk šmonis šūtanimur.

Skrybos pratybos, iškalsti rūbai, su naujoja rukle, netautdyk pamotai, išjėt megžtinį įymiajame braste, ryštingi sprendimai, uždavinio sąlyga, įgystantys pamokymai, sutarė rastai aplankiam senoji parįstama, pavėdinis naujosios dravęs

40

1. Kur susikerta keliai, rodau pamotų pinigų.

1013-11-01

1. Kada opstam is malylos, sidau valapji.

3. Tada, kai nuvinto medis, an miegojam.

4. Vos til pradėjo sniegti, veikai isbejo laukan.

5. Ten, kur žaliava ja pūvos, gponoi kovėsi.

6. Kol lijo, tol sėdėjau namai.

41.

1. Kol roveri miegojo, letyp panšaukė vilkų, papras akvoja savo striaudė.

2. Kur dūavo šienas, ten saulė, zodos, dar kasčiau svilino. 3. Viktoras pa-
stovėjo, kol jė langų užsidegė žvėsa, ir miejo. 4. Tuoj ir tau kateria pan-
siauš, kai išpini, kas atitabo. 5. Pabūkit, kol eisit. 6. Tada atjosiu, tada

odlankyti, kada sausa šaka žaliuos. 4. Kai Teresė pakeldavo opalus,
akyp įsmigdavo į pajudunį laibodį, pakabintą aulštai ant sienos. 8. O kur ap-
mų kala, ten, kinoma, yra saummedžių.

Šalutiniai būdo ir kilybės
aplinkybės sakiniai

Šalutiniai būdo ir kilybės sakiniai daro į klavinum kaip? Jie prie pagrindinio sakinio
įneigiami įingitais jėg, taci, -loip pat kitais įingitais ar įneigiamaisiais žodžiais
(lyg, kaip, tarsi, tartum, kiek, jėo ... jėo, jėo ... tuo)

46.

2. Tilį taip bėdi drabulyp, jėg nit daktyp gedarpian drabėjo. 4. Juo katmas senyp, juo rogein
astyn. 5. Kaip vėnas gziežia, taip antas šaka. 6. Pūsy gaudėia, lyg numatomi pūstai
lėsty jė liemenis.

44.

1. Žmonių pavaiario tiek daug, kad nit akyp roibo. 2. Vni taip skubėjo, kad nit neat-
kreipė dėmesio, kumpė sėdinti, Rėtauko. 3. Juo matiau opisrų, juo daugiau mestėjų.
4. Kasian taip oposiai šūtelėjo, kad nit senelis pabudo. 5. Kaip šauki, taip odkilėji.

1.

1. Kai medis užilėpsnėjo, an miegojam.

2. Peltūktas miegojo, nes buvo pavasarys.

3. Kambarų, kuriamė buvo kompiuteris, visad buvo pilnas žmonių.

4. Ten, kur du stovėjau.

61.

1. Vist kubėjo į sporto rūmus, kad pamatytų pėdavėjimus. 2. Mes užkopime ant kalvos, kad apžiūrėtume.